

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

9. Quomodo anni legales sabbatici cum annis mundi congruant. ibid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

in Semita, sicut & annus 800. 1500. 2100. ceteriq; recta sursum notati. At vero 100. est 4. in Semita: item 900. 1600. 2300. &c. Si datus annus fuerit expansus, queratur ad latum tabellæ, & recta procedatur usq; ad areolam quæ est sub numero collecto, proximè tamen: ibi enim in angulo communis notatur annus Semita. Ex: ca. annus 101. est 3. Semita, annus 102. est quartus &c. 203. est sabbaticus: prout alibi de Aureo numero latius dictum.

4. Si detur annus aliquis æra mundi Iudaicæ, aut Periodi Julianæ, hæc tabella annos Sabbaticos, modo iam explicato, nulla facta vel additione, vel subtractione fideliter exhibebit.

5. Hæc tabella seruier æra mundi Græcæ si duo adjiciantur. Exempli causa, æra Com anno primo æra Græcæ in autumno coepitus fuisset annus 3. Semita, anno centesimo quartus: ducentesimo, sextus: trecentesimo, primus &c. Idem est de æra Christi vulgari; nēpe si ad annos Semita hic repertos, 2. addantur, habebitur annus, Semita, qui dato Ch. isti anno exortitur in autumno. v.g. anno Christi 18. in i. anno 400. incepit annus Semita 3. anno Christi 500. quintus. anno 1633. quartus &c.

6. Sicuti autem hæc tabella ostendit annos Semita: ita & ferias dierum. v.g. Si primus dies est feria prima; centesimus incidet in feriam 2. sicuti & 800. 1500. &c. ducentesimus in feriam 4. trecentesimus in 6. &c. Si vero primus dies fuerit feria 2. ad feriam hic repartam addatur 1. si primus dies fuerit feria 3. addantur 2. & sic de reliquis. Vide q. seq. num. 4.

Q V A E S T I O N E II.

Quomodo anni legales Sabbatici cum annis mundi congruant.

Quartitum hic, utrum anni Sabbatici legales penitus congruant, cum annis perinde rationes valeant, siue anni ab Orbe condito, siue à sabbaticorum exordio, in 7. dividantur: an vero ordo sabbaticorum legalium peculiare habeat primordium. Priorum partem ruerunt Scaliger, Calvisius, pauciq; alij: immo hinc suas suppurationes probare nituntur, quibus sit, ut absolutis ab origine mundi Sabbaticorum & iubilæorum annorum periodis, pari passu ineant jubilæi & sabbatici legales. Et confirmant primo, ex æra mundi Iudaica, quæ annos Sabbaticos exhibet, facta illorum annorum per 7. divisione. Secundo, à simili; sicuti enim feriae hebdomadariae, per legem veterem non sunt turbatae; ita, inquit, ab Orbis conditu, anni Jubilæi & sabbatici serie non interrupta semper effluxerunt.

2. Hæc tamen solido carere fundamento docet cōmunitis Chronologorū præxis, qui de ista annorū mundi cum legalibus harmonia parum solliciti, tempora & æras suas ad scitis aliunde firmamētis propugnāt. Æra mundi Iudaica cōquo breuior

Dd 2

uior

P.
Philippi

Chronologia
Testamenti

A IV

174

niore est, neque tam ad iustum annorum numerum inueniendum, quam si
clos varios more Iudaico reperiendos excogitata est, sicut & æra Christi:
ro non est eadem ratio hebdomadis dierum, quæ annorum: feriæ enim sa-
larum hebdomadum in ysu, semper & apud omnes nationes fuerunt, n-
dies Solis, Lunæ, Martis, &c. suum ordinem retinerent: Anni veterani
nec ante legem Mosaicam, nec nisi apud Hebræos locum habuerunt:
quæ infra notabo, de anno mundi, quo Hebræi in terram promissionis
sunt, & colliges paucos authores idegit, ut anni sabbatici & lubili-
1. s, cum annis mundi sabbaticis & Lubilæis congruerent:

*Opinio
Authoria.*

3. Evidet sic annos à mundi creatione computari, ut annus primum
di concurreret cum anno primo Semitæ, ab initio veris usque ad autum-
ab autumno vero cum anno secundo: cum nihil minus, quam hanc anno
concordiam intendere. Quo sit ut tabula prima Sabbatica ex mea op-
ostendat annos mundi sabbaticos desinentes, v.g. anno primo mundi an-
tus est in autumno primus in ordine sabbaticorum: anno mundi 100. an-
est annus 2. semitæ mundialis anno mundi 700. expirauit Sabbaticus m-
lis.

*De annis
mundi.*

4. Beneficio autem prædictæ tabellaæ sine mora & labore intellige-
anni sint naturales Sabbatici, hoc est, à mundi primordio computati, &
modo Sabbaticis legalibus congruant, v.g. Petavius annum primum fit
cum legalem componit cum anno mundi 2504. cui in tabella responderet
5. Semitæ: atq; ita ex Petaviij sententia biennio distant anni legales Sab-
banticorum siue naturalibus, ut ipse disertè monet, lib. 9 cap. 26. sub finem

5. Salianus anno mundi 2590. num. 1. signat annum primum sabbati-
qui in prædicta tabella est 7. Sic author iste sine varietate annos sabbati-
gales lubiungit naturalibus. Quo sit ut ex Saliani suppuratione si proponatur
aliquis annus vel ab Orbe condito, vel ab ingressu in terram (vbi sit) anni
sabbaticorum caput;) mox præcedens tabula ostendat quotus sit
Hebdomadæ si iusta sunt illius ratiocinia.

6. Bucholcerus an. mundi 2507. norat primum annum Sabbaticum.
Ergo ex eius suppuratione annis mundi unitas detrahenda est, ut annos
habeantur. Si enim per 7. dividatur 2507. remanebit 1. quod ipsum
præcedens tabulae vñus, quæ annos Semitæ exhibet unitate maiores, et
Bucholceri computus in annis mundi.

*Institutum
Semitæ.*

Ego vero probabilius existimo annorum Sabbaticorum legaliū siue
annum primum Semitæ ex legis Mosaica præscripto iniisse anno 7.
gressu in terram, qui ex meo computo fuit à prima rerum molitione 2.
sabbaticus naturalis. Sicut tum annis mundi, tum annis ab ingressu in-

unitatem adiicio, ut ex tabella praecedenti Sabbaticos legales incepitos deprehendam, v.g. pro anno primo mundi, vel in terram ingressus, quarto secundum pro 99. quarto 100. pro 100. in uestigo 101; ut habeam annos Semitę legales in eundem: ut autem eliciam completos, ad numeros in praecedenti tabula referentes nec addo, nec inde quicquam tollo.

Q. V. A. E. S. T. I. O. III.

De annis Sabbaticis in scriptura expeditis.

1. Primus Scripturæ locus, qui pro Sabbaticis adduci solet est 4. Reg. 19. v. 1. Locus
29. vbi Iaias Regem Ezechiām his verbis alloquitur: comedē hoc anno, que dubius.
repens, in secundo autem anno, que sponte nascuntur: porrō in tertio anno, semi-
nū & manū. Eadem repetuntur Iaiae, 7. v. 30. Vnde Scaliger colligit annum
1. Ezechiae sabbatum: cui assentitur in primis Sethus Calvisius Scaliger
discipulus, vel ut à Pavvel nominatur, Amanuensis, quicquid aliqui dicāt,
qui forte tertiam editionem Calvisij non viderunt. Sed reclamat Petavius lib.
9. cap. 25. cum ijs. qui vno anno vastatam putant Iudeam ab Assyrijs, anno se-
cundo boues & aratoria instrumenta defuisse, ac proinde ante annum tertium
nelementem nec mensem fuisse. Aliqui ut Theodoretus censerunt, duobus an-
nistanam Iuda præde Assyrorum expositionem fuisse, ideoq; (nulla anni sabbati-
mentione facta) anno deum tertio seri potuisse. Agi hic de anno sabbati-
co disertè negant Sanctius & alii nonnulli. Ea verba ad sabbatum trahit Pa-
lodus tract. 3. Chron. cap. 7. §. 8. sed anno 17. Ezechiae adaptat, annos sab-
baticos ab ingressu in terram dedit, ita ut quinquagesimus fuerit iubilaeus, &
sequens primus in Semita.

2. Secundus locus est Ieremiæ 28. v. 11. Factum est in anno illo in principio regni iu- 2. Locus
di in anno quarto in mense quinto. Et. Vbi significari videtur initium regni Sede- dubius.
cianeidis in annum 4. annalis hebdomadæ: Ita hunc locum interpretatur
Cornelius, Varanus, Scaliger: id autem negant Petavius & Paludanus, qui
principium regni Sedeniæ in annum 2. Semites rei ciunt. Alij ut Christophorus
a Castro & Caspar Sanctius haec verba: factum est in anno illo, in principio Sedeniæ
regi Iuda, capitii praecedenti adnectunt; illa vero in anno quarto, referunt ad ini-
tium cap. sequentis, a quibus verbis caput 28. auispicantur septuaginta, S. Hiero-
nimus, Theodoretus, Rabanus, S. Thomas, quod probabile asserit Petavius.
At vero Lyranus & Maldonatus aiunt annum 4. cuius hic fit mentio, esse
4 regni Sedeniæ, dici tamen principium, quia non erat media pars annorum
quibus ille regnauit.

3. Teritus locus est Ieremiæ 34. v. 8. vnde Scaliger infert annum undecimum 3. Locus
Sedeniæ fuisse sabbatum: Petavius & Paludanus decimum. Nabuchodonosor.

D. d. 3.

for.

P.
Philippi

Chronologia
Testamenti

A IV

17